

Zalán Tibor

Sál és bádognocsma

Utazás Benessel – emlékképek

*Mondjuk hogy ez nem így van Mondjuk
hogy ez nincs így Te nem a földben
az égben vagy valahol hanem
a Veszprém felé tartó vonat
on fekete ruhában mint mind
ig Margittal az oldaladon
mint mindig Én meg bottal botor
kálók át hozzátok a másik
vagonból mert egyfelé tartunk*

*a Szivéri- napokra ahol
neked életmű kiállítás
od lesz Én meg csak úgy elleszek
a széksorok szélein fájó
térdel Elbotozgatok mint az
öregemberek Nagyokat ne
vetünk mert különben miért is
botoztam volna át hozzátok
Nézzük ahogy az ég lebontja*

*a távolságokat az ablak
on túl Őzeket látunk és ölyv
eket akik kényesen megül
nek a fák hegyében Ölésre
készen A csodálatba némi
irtózás vegyül Talán vala
mi pálinka is előkerül
a sok táskád valamelyiké
ből amitől a kedvünk gyermek*

*essé szilajul vissza Ado
mákat hozunk elő és az sem
zavar bennünket hogy az olda
luktól csöpög a vér Az a vér*

már fölszáradt régen A sebek
is egybeforrtak és a varak
leestek róluk Bele a Be
gába Bele a Dunába Be
le a szabadkai zsinagóg

a előtti zöld pocsolyákba
hol békák hol búvárok hol fel
jelentők dugták ki a fejük
et a vízből És mi röhögtünk
rajtuk és röhögtünk magunkon
mert még röhögni azt tudtunk Ki
röhögtétek az sztk-s kamp
ós botomat Margittal Én meg
a turbékolódásotokon

röhögtem Vén hülyék gondoltam
és mondtam is talán és irigy
eltem nyakadban a sálat a
hogy Szíveri nyakán is Egyál
talán irigylen azt aki mel
tósággal tud sálat hordani
Én télen sem tudok ezért vagy
ok mindig megfázva de most Vesz
prém felé szalad velünk a von

at Jut eszembe Móri is rem
ek sálhordó a festő És majd
a veszprémi állomáson nem
vár bennünket senki Margit egy
buszra száll mi meg leülünk a
pályaudvar bejáratának
a lépcsőjére Várunk És már
hallgatunk Nem merünk egymás szem
ébe nézni Minket nem vártak

Az idős festőt és az idős
ödő költőt Neki életmű
kiállítására lesz én meg át
botozom a napot valahogy
Nem mondjuk hogy megalázó csak
tudjuk hogy épp most megaláznak
bennünket A Nap tűz és bomlik
a közelben agyonvert macska
hullája Én mégiscsak elmegy

*ek busszal Mert hogy életmű ki
állítás Magyarózod És szo
morkás léptekkel elügetsz az
induló buszok felé Az ab
lakon kihajolsz hogy még lássa
lak utoljára Mész A távol
ban meglátok egy bádófalú
kocsmát Elbotozok odáig
Befalok egy felest meg egy bort*